

щественна група, която до сега е стояла въ първитѣ редове на българската интелигенция — за честта на българското класно учителство. Никой отъ насъ вече не може да чувствува нѣкакъвъ особенъ срамъ, ако едно правителство, съ което българския народъ не е свързанъ чрѣзъ никакви връзки, — което му е натрапено чрѣзъ brutalноститѣ на администрацията и съ съдѣйствието на всичко долно и бесчестно срѣдъ тоя народъ, — ако едно такова правителство — слѣдъ своитѣ безуспѣшни опити да сломи, да разврати, да опозори една учена корпорация — започне да назначава на мѣстата на изгоненитѣ отъ него стари професори други, нови. Съвѣмъ не. Но ние чувствуваме срамъ и великъ срамъ, че между българскитѣ класни учители сж се намѣрили макаръ и само нѣколцина тъй ниско паднали въ морално отношение и съ толкова тъжна съвѣсть, щото да бждатъ неспособни да почувствуватъ, колко е отвратителна ролята, която приематъ да играятъ. Ний чувствуваме срамъ, че сж се намѣрили учители и възпитатели на българската младежъ, които — въ тая неравна борба между една обезумѣла власть (власть обременена съ неизброими прѣстѣпления противъ българския народъ и неговитѣ върховни интереси) и носителитѣ на единъ възвишенъ принципъ, пожертвували своята служебна кариера и своитѣ материални интереси за честта на заведението и за своето професионално достоинство — да взематъ страната на първата и да станатъ нейно оръжие. Наистина, не единъ сраменъ фактъ е прѣживѣло българското общество прѣзъ послѣднитѣ години,